

een betweterige wijze, beseffende dat de leiding van nu andere inzichten heeft en moet hebben dan in zijn tijd. Een geweldige stimulans kon van hem uitgaan, ook wanneer hij een enkele maal zijn twijfel uitsprak of het systeem van vrijwilligheid wel houdbaar zou zijn op den duur. Het was alsof hij zijn toehoorder daarmee wilde prikkelen om niet te versagen en op de bres te staan voor het systeem, waaraan hij zich zijn gehele leven had gewijd. Hij was er immers zelf steeds op uit geweest de brandweer te laten profiteren van de vooruitgang van de techniek en de instelling van de alarmcentrale in 1919, die de plaats innam van het oude brandmeldingssysteem van toeterende agenten, zag hij daarom als een van de hoogtepunten in zijn brandweerloopbaan, evenals de indienststelling in 1928 van de 7 Ahrens-Fox motorspuiten, vrucht van goede samenwerking tussen hem en de toenmalige directeur van de Gemeentelijke Vervoer- en Motordienst, dr. ir. M. F. de Bruyne. Bij de blussing van ontelbare grote branden heeft hij de opper- en medeleiding gehad; die bij Piet van Reeuwijk in de Kipstraat in april 1929 kwam op zijn 95ste verjaardag – enkele dagen voor zijn overlijden op 3 september 1967 – nog ter sprake, waar hij een zekere vergelijking in de situatie met de brand in het Brusselse warenhuis in mei jl. in heldere woorden voor zijn verbaasde toehoorder schetste!

Poortman was één der oprichters van de Onderlinge Brandweer Club, waarvan hij later erelid werd, zoals hij dat ook was van het College van Vrijwillige Brandmeesters en de Vereniging van Onderbrandmeesters. Tot op zijn 87ste jaar was hij gedurende een lange reeks van jaren penningmeester van het Fonds voor Hulpbetoon, welks financiën hij beheerde, alsof het de zijne waren. Reeds vóór 1940 werden zijn verdiensten erkend door de benoeming tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau. Met hem is de laatste hoofdman uit een generatie brandweermensen heengegaan, die tot op hoge leeftijd de brandweer heeft kunnen dienen.

Onder zeer grote belangstelling, ook uit kringen van de graanhandel, want hij was immers telg uit een oud koopmansgeslacht, dat in granen en zaden handelde, is hij op de begraafplaats in Hillegersberg ten grave gedragen. Deze belangstelling, vooral uit brandweerkringen, was op zichzelf kenmerkend voor een man, die zo'n hoge leeftijd mocht bereiken en een bewijs ervoor, dat hij nog meetelde. De begrafenis geschiedde met korpseer; als slippen-